Multiple Sclerosis

ضایعات مولتیپل اسکلروزیس می توانند در سراسر CNS ظاهر شوند و به راحتی در ماده سفید به عنوان نواحی کانونی دمیلیناسیون، التهاب و واکنش گلیال شناسایی می شوند.

شواهد حاصل از MRI و ارزیابی پاتولوژیک (بیوپسی و au topsies) نشان میدهد که مراحل اولیه دمیلیناسیون ماده سفید (که به عنوان ضایعات اولیه ماده سفید فعال شناخته میشود) ناهمگن هستند و در طی ماهها تکامل مییابند.

علائم و پیشرفت بیماری

علائم اوليه:

نوریت اپتیک (التهاب عصب بینایی) کاهش موقتی بینایی در یک چشم.

ضعف یا بی حسی در اندامها به دلیل التهاب در نخاع (میلیت عرضی).

دوبینی و آتاکسی (اختلال در هماهنگی حرکتی) به دلیل آسیب در ساقهی مغز یا مخچه.

اماس عودكننده-فروكشكننده (RRMS):

حدود ۸۵٪ بیماران در ابتدا با این نوع اماس تشخیص داده می شوند، که شامل دورههای عود و بهبود نسبی یا کامل است.

پیشرفت به اماس پیشروندهی ثانویه (SPMS):

طی ۱۰ تا ۲۰ سال، بسیاری از مبتلایان به اماس عودکننده-فروکشکننده وارد مرحلهی پیشرفت تدریجی ناتوانی عصبی میشوند.

اماس پیشروندهی اولیه (PPMS):

حدود ۱۵٪ موارد از ابتدا پیشرونده هستند و عود مشخصی ندارند.

اماس در مراحل پایانی:

منجر به ناتوانی شدید در حرکت، مشکلات کنترل ادر ار، اختلالات شناختی و خستگی شدید می شود.

هیچ درمانی به طور کامل قادر به پیشگیری از ناتوانی در از مدت نیست.

آسيبشناسي:

چگونه اماس به سیستم عصبی حمله میکند؟

اماس باعث ایجاد ضایعات گسترده در سیستم عصبی مرکزی (CNS) می شود که شامل ماده ی سفید، ماده ی خاکستری، ساقه ی مغز، نخاع و عصب بینایی است.

ضایعات مادهی سفید:

با از بین رفتن میلین، التهاب و فعال شدن سلولهای گلیال مشخص میشوند.

در تصویر بر داری MRI به صورت پلاکهای سفید دیده میشوند.

درگیری مادهی خاکستری:

ضایعات قشری مغز در کاهش تواناییهای شناختی و افزایش ناتوانی نقش دارند.

تخريب نخاع:

منجر به اختلالات حرکتی و حسی شدید میشود.

آسیب به عصب بینایی:

باعث نوریت اپتیک (التهاب عصب بینایی) و نازک شدن شبکیه می شود.

گرچه علت دقیق اماس هنوز مشخص نیست، اما ترکیبی از عوامل ژنتیکی و محیطی در بروز این بیماری نقش دارند.

الف) عوامل ژنتیکی

اماس به طور مستقیم ارثی نیست، اما زمینهی ژنتیکی قوی دارد.

افراد دارای بستگان درجهی یک مبتلا، ۲ تا ۴ درصد خطر ابتلا دارند (در مقایسه با خطر ۱۰/۱ درصدی در جمعیت عمومی).

دوقلوهای همسان دارای ۳۰ تا ۵۰ در صد احتمال همزمانی بیماری هستند.

ژن :HLA-DRB1*1501

قوى ترين عامل ژنتيكي مرتبط با اماس كه خطر ابتلا را سه برابر افزايش مي دهد.

بیش از ۲۰۰ تغییر ژنتیکی مرتبط با اماس شناسایی شدهاند که بیشتر آنها بر تنظیم سیستم ایمنی تأثیر میگذارند.

ب) عوامل محيطى

عرض جغرافيايي:

اماس در مناطق معتدل (اروپا، آمریکای شمالی، استرالیا) بیشتر از مناطق استوایی دیده میشود.

این موضوع می تو اند نشان دهنده ی نقش کمبود و یتامین D در ابتلا باشد.

ويروس اپشتين-بار (EBV):

افرادی که در گذشته مونونوکلئوز عفونی) ناشی از (EBV داشتهاند، بیشتر در معرض خطر اماس قرار دارند.

سیگار کشیدن:

خطر اماس را افزایش داده و روند بیماری را تسریع میکند.

چاقى :

چاقی در دوران کودکی و نوجوانی با افزایش خطر ابتلا به اماس مرتبط است.

سیستم ایمنی و مکانیزم بیماری:

اماس یک بیماری خودایمنی است که در آن سیستم ایمنی به اشتباه به میلین حمله میکند.

سلولهاى T:

سلولهای T کمکی (+CD4) موجب التهاب میشوند.

سلولهای T سیتوتوکسیک (+CD8) به بافتهای عصبی آسیب میزنند.

سلول هاى В:

نقش مهمی دارند، زیر ا درمانهای کاهشدهندهی سلولهای B مانند (Ocrelizumab) تأثیر چشمگیری در کاهش عود بیماری داشتهاند.

اختلال در سد خونی-مغز (BBB):

باعث نفوذ سلولهای ایمنی به CNS و ایجاد ضایعات می شود.

روشهای تشخیص و نشانگرهای زیستی

تصویربرداری رزونانس مغناطیسی(MRI) مهمترین ابزار تشخیص اماس است.

ویژگیهای کلیدی MRI در اماس:

وجود ضایعات مادهی سفید در مناطق خاصی از مغز و نخاع.

حفرههای سیاه که نشانهی آسیب دائمی آکسونها هستند.

آتروفی مغز و نخاع که با پیشرفت بیماری مرتبط است.

تحلیل مایع مغزی-نخاعی (CSF):

نوارهای الیگوکلونال (Oligoclonal bands) در ۸۵-۹۵٪ بیماران اماس دیده میشوند.

توموگرافی انسجام نوری (OCT):

نازک شدن لایهی عصبی شبکیه را که نشان دهندهی تخریب عصبی است، تشخیص می دهد.

درمانهای اماس:

الف) داروهای تعدیلکنندهی بیماری(DMTs):

داروهای اولیه : اینترفرون بتا، گلاتیر امر استات.

داروهای خوراکی :فینگولیمود، دیمتیل فومارات، تریفلونومید.

آنتی بادی های مونو کلونال : او کرلیز و ماب، ناتالیز و ماب، آلمتوز و ماب.

ب) درمانهای جدید و بازسازی میلین

سلول در مانی و ترمیم میلین در حال تحقیق هستند.

آيندهى تحقيقاتي

تمرکز بر درمانهای شخصی سازی شده و ترکیب درمانهای سرکوبکننده ی ایمنی و باز سازی کننده ی میلین.